

**RADU TABĂRĂ, CERCETAȘII ȘI STRAJA ȚĂRII ÎN INSIGNE  
(BADGES OF THE ROMANIAN SCOUTS),  
CLUJ NAPOCA: GRINTA, 2020, 248 P.**

*Radu Gabriel Dumitrescu\**

Organizațiile de tineret din România interbelică au avut o amploare deosebită și importanță majoră în viața tineretului din perioada respectivă, iar din anul 1935 apartenența la ele a celor cu vârste între 7 și 18 ani devenind chiar obligatorie. Desigur, aceasta nu a fost o caracteristică specific românească, ci o integrare și aliniere la un curent care domina Europa, de a forma tinerii prin includerea lor în organizații de masă controlate de stat într-o manieră directă, sau mai discretă. Dintre organizațiile de tineret străine enumerăm Ballila din Italia, Sokolii din Cehoslovacia și renumita Hitlerjugend din Germania.

În pofida importanței lor, organizațiilor de tineret românești li s-a acordat puțină importanță din punct de vedere al cercetării istorice sub toate aspectele. Acest vid este umplut parțial de lucrarea *Cercetașii și Straja Țării în insigne*, care, pornind de la insignele și decorațiile emise de aceste organizații, oferă numeroase informații despre organizarea lor, activitățile desfășurate, viața în organizație și multe altele.

Lucrarea tratează principalele organizații de tineret din România interbelică: Asociația „Cercetașii României”, Asociația „Cercetașele României” și „Straja Țării”. Pentru a evita confuziile a fost inclusă și Asociația „Cercetașilor români din Războiul 1916-1919”, care nu era o asociație de tineret, ci alcătuită din persoane care participaseră la Primul Război Mondial în calitate de cercetași.

Cartea este structurată pe cinci capitole, primele patru dedicate fiecărei organizații menționate mai sus, ultimul capitol tratând problematica falsurilor din acest domeniu.

Capitolele încep cu un studiu introductiv în care sunt oferite informații despre evoluția, obiectivele, personalul de conducere și membrii, uniforme și însemnele, contextul istoric al înființării și desființării fiecărei organizații. Aceste aspecte sunt prezentate într-o manieră sintetică și clară, ce oferă cititorilor noțiunile necesare pentru a putea integra organizațiile în contextul lor istoric și pentru a înțelege rolul insinelor pe care le-au folosit.

Partea introductivă este urmată de prezentarea insinelor clasificate după cum urmează: insignele de apartenență (unde au existat mai multe de-a lungul timpului, acestea sunt prezentate cronologic); cele care indicau deținerea unei funcții sau care erau parte a uniformei (ex. comandant, instructor, cercetaș senior etc.), urmate de cele acordate ca recompensă, în ordinea importanței lor. La final se regăsesc insignele care atestau participarea la diverse evenimente sau cele al căror rol nu a putut fi încă decriptat.

Insignele sunt prezentate într-un material fotografic bogat, care reflectă atât tipurile, variantele cât și diversele detalii de producție și marcaje și sunt însoțite de o casetă tehnică ușor de urmărit, care oferă detalii legate de dimensiuni, material și intervalul în care s-au aflat în uz. De asemenea, prezentarea fiecărei insigne la începutul subcapitolului care îi este dedicat, facilitează mult urmărirea datelor și corelarea textului cu ilustrația de la final. Insignele beneficiază și de o descriere în care sunt explicate elementele grafice și simbolistica din compoziția lor. De asemenea, sunt prezentate și criteriile de acordare. Acestea din urmă sunt abordate pe larg, cu numeroase detalii despre contextul apariției unei anumite insigne, nu doar criteriile în sine care trebuiau îndeplinite pentru a o purta (ex. în cazul insinelor purtate de comandanți este prezentat modul în care aceștia erau recrutați, pregătiți și cum avansau ulterior; în cazul cercetașilor marinași și ai celor seniori sunt oferite detalii despre aceste categorii distincte de cercetași; în cazul Serviciului de

---

\* Doctor, Muzeul Olteniei Craiova, e-mail: rgdumitrescu@mail.com.

control și supraveghere al cercetașilor sunt detaliate și atribuțiile și organizarea acestei structuri etc.).

Ultimul capitol abordează problematica falsurilor, care au început să își facă simțită prezența și în acest domeniu. Sunt oferite atât exemple concrete de falsuri însoțite de comparații detaliate cu originalele, cât și principii generale care pot ajuta la identificarea falsurilor.

Cartea are la bază o cercetare îndelungată și minuțioasă, motiv pentru care constituie și o sursă bună de bibliografie pentru cei care doresc să aprofundeze teme legate de organizațiile de tineret românești din perioada interbelică. Cercetarea în detaliu a temei se reflectă și în faptul că în anexele lucrării sunt prezentate liste cu persoanele care au primit principalele distincții ale cercetașilor și Străjii Țării: „Virtutea cercetășească”; „Ordinul Straja Țării” și „Meritul străjeresc”.

Suntem convinși că acest volum este o apariție editorială binevenită prin noutatea temei în care aduce clarificări importante, ajută la înlăturarea unor confuzii și prezintă numeroase informații inedite.

Prin modul în care este structurată, cartea oferă un grad ridicat de flexibilitate din punct de vedere al modului în care poate să fie utilizată: catalog structurat pentru colecționari sau cei care doresc să identifice rapid o anumită insignă; sursă de informații pentru aprofundarea subiectului sau o lectură utilă pentru iubitorii de istorie, care vor să știe mai multe despre organizațiile de tineret românești din perioada interbelică, cărora până în prezent li s-a acordat o importanță marginală.

Cartea este bilingvă, română și engleză, însă textul în limba engleză este separat complet de cel în română, astfel încât este ușor de urmărit de cei interesați și nu îi incomodează pe cititorii români. Cartea este format B5, are 248 de pagini, este tipărită pe hârtie dublu cretată și toate imaginile sunt color. Mai considerăm util să menționăm că tratează un număr de 43 de insigne distincte, prezentate în 60 de variante.